

„Нова година — новъ животъ
Дай, Боже, здраве и имотъ . . .“

Така изреждахме всички кжщи въ селото. Домаки-
нитъ ни приемаха радостни, изслушваха ни и ни дая-
ваха пари, кравайчета и сланина.

Нѣкждѣ ни караха да ги тупаме по гърба съ тънкитѣ
дрѣнови прѣчици и да нареждаме:

„Сурва, сурва година,
Голѣмъ класъ на нива,
Червена ябълка въ градина,
Голѣмъ гроздъ на лоза“, и т. н.

Щомъ се разсъмнѣше, „коткитѣ“ млѣкваха и се
разотиваха. Караконджовцитѣ биваха пропжждани по
този начинъ чакъ до други сурваки.

Прѣзъ деня стивахме на хорото, на голѣмия селски
мегданъ, и съ спечеленитѣ прѣзъ нощта пари си ку-
пувахме халва и други сладки нѣща.

И. Василевъ

Новогодишенъ даръ

Дѣте, днесъ имаме дърва —
Ей печката гори.
Ела и кждрава глава
На майчинъ скутъ тури.

Приспивно пламъка трепти —
Очичкитѣ склопи!
Надъ тебе сънь крилатъ лети —
Заспи, дѣте, заспи!

Ще отлетишъ срѣдъ чуденъ край,
Дѣ вѣчно слънце грѣй,
Дѣ никой нивга не страдай,
Дѣ птичка сладко пѣй.

Усмивка златна на уста
Ще вземешъ даръ отъ тамъ —
По-свидно нѣщо на свѣта
Отъ нея азъ не знамъ!

Ранъ-Босилекъ